

داود مختاری^۱

نقش نهشته‌های آواری پوششی در حساسیت ژئومورفیکی چشم انداز دامنه‌های واقع در شمال کوه گچی قلعه‌سی در شمال غرب ایران

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۸۹/۶/۲ تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۸۹/۸/۱۲

چکیده

این مقاله رسوبات، اشکال و وضعیت دینامیکی بخشی از دامنه‌های مجاور استوک گچی قلعه سی در شمال رشته میشوداغ در شمال غرب ایران را مورد بررسی قرار می‌دهد. سطح دامنه‌های مورد مطالعه، دارای پوششی از نهشته‌های آواری مشکل از عناصر هوازده حاصل از استوک گچی قلعه‌سی (مخلوطی از خرده سنگ، تخته سنگ، ماسه و رس) هستند که با فاصله گرفتن از منبع تدارک رسوب از ضخامت آنها کاسته می‌شود. این نهشته‌ها نقش مؤثری در میزان فرسایش، تکامل ژئومورفولوژیکی دامنه، کاربری اراضی و تراکم آبراهه‌های دامنه‌های مورد مطالعه داشته‌اند. اطلاعات لازم در مورد ضخامت و چگونگی استقرار نهشته‌ها بر روی تشکیلات سست زیرین (تشکیلات میوسن) و ویژگی‌های ژئومورفیکی دامنه‌ها، از طریق

E-mail: d_mokhtari@tabrizu.ac.ir

۱- دانشیار گروه جغرافیای طبیعی، دانشگاه تبریز.

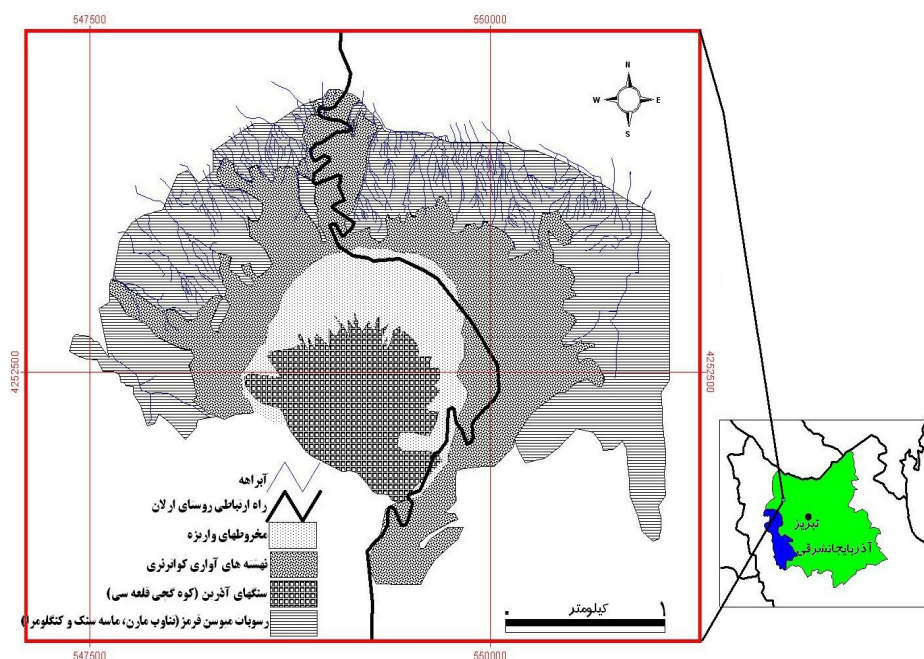
بررسی میدانی با ایجاد ۱۹ برش در طول مسیر راه روستایی ارلان به دست آمد. بر اساس نتایج این تحقیق، در شرایط اقلیمی فعلی، دامنه‌های پوشیده از نهشته‌های سطحی دارای پایداری بیشتری نسبت به دامنه‌های فاقد این پوشش در محدوده مورد مطالعه هستند. وجود پوششی از نهشته‌های آواری بر روی رسوبات میوسن در دامنه‌های مورد مطالعه، نقش عمده‌ای در پایداری دامنه‌های اطراف کوه گچی قلعه‌سی ایفا می‌کند، ولی از بین رفتن این پوشش‌ها در اثر فرسایش انسانی و دستکاری‌های مردم (مرمت‌های اخیر راه ارلان و رو باز شدگی رسوبات مارنی میوسن)، موجبات تشدید فعالیت فرایندهای ژئومورفیک از قبیل حرکات توده‌ای (زمین لغزش، ریزش، روان شدگی) و فرسایش شیاری و آبکندی را فراهم نموده است. اطلاعات حاصل از این پژوهش، در کل مدلی مفهومی در مورد تکامل دامنه‌های حساس ژئومورفیکی و ناپایداری‌های دامنه‌ای مخاطره آمیز احتمالی ارائه می‌دهد که قابلیت استفاده در مناطق مشابه را داراست.

کلید واژه‌ها: نهشته‌های آواری پوششی، چشم انداز حساس ژئومورفیکی، ناپایداری‌های دامنه‌ای، استوک گچی قلعه‌سی، شمال غرب ایران.

مقدمه

مطالعات چشم‌انداز و فرسایش آن یکی از چالش‌های مهم و مورد علاقه مهندسان ژئومورفولوژیست‌ها، هیدرولوژیست‌ها و آمایشگران زمین است (Mather et al., 2002: 89). به منظور مدیریت موفق چشم‌اندازها، تهیه منابع اطلاعاتی از طریق سنجش و پایش تغییر و حساسیت آنها ضرورت دارد و برآوردهای علمی از حساسیت چشم‌اندازها دست پژوهشگران و برنامه‌ریزان را در استفاده پایدار از منابع طبیعی باز می‌گذارد (Thomas and Simpson, 2001: 81). همچنین مطالعه رسوبگذاری، چینه بندی، و خاک شناسی نهشته‌های سطحی جهت درک درست از پیشینه ژئومورفیکی و اقلیمی یک چشم‌انداز (Eaton et al., 2003) از یک سو و درک صحیح از فرایندهای هوازدگی و تکامل زمانی و مکانی آنها (Luginbuehl et al., 2002: 392) به منظور ارزیابی خطر ضرورتی انکار ناپذیر است.

پراکندگی نهشته‌های سطحی در بخش کوچکی از دامنه شمالی میشوداغ (منطقه مورد مطالعه، شکل ۱) و وجود ناپایداری‌های دامنه‌ای، محیطی حساس از نظر ژئومورفولوژیکی را فراهم آورده است. گرچه به دلیل ناپایداری‌های دامنه‌ای و عمل آب‌های جاری در اثر ویژگی‌های لیتولوژیکی رسوبات میوسن، بخش‌هایی از نهشته‌های آواری سطحی از بین رفته‌اند، ولی با توجه به گسترش روز افزون فعالیت‌های عمرانی و گردشگری به نظر می‌رسد روند این تخریب سیر صعودی شدیدی یافته و موجبات برهم خوردن پایایی مورفولوژیک منطقه بیش از پیش فراهم شده است.

شکل ۱: موقعیت جغرافیایی و ویژگی‌های زمین‌شناختی و لیتولوژیکی منطقه مورد مطالعه

تردیدی نیست که قابلیت‌های طبیعی و زیباشناختی موجود در نواحی کوهستانی مانند منطقه مورد مطالعه، جذابیت خاصی را برای فعالیت‌های گردشگری و گذران اوقات فراغت در آنها

ایجاد می‌کند که نتیجه آن چیزی جز افزایش روزافزون جمعیت و اشغال زمین‌های بیشتر این نواحی نیست (Remondo et al., 2005: 70). از سوی دیگر، تنها راه ارتباطی روستای ارلان از بخشی از این منطقه عبور می‌کند که کار مرمت آن بدون توجه به حساسیت‌های ژئومورفولوژیک این بخش از دامنه از سال ۱۳۸۶ آغاز شده است و آثار و تبعات آن در از بین بردن پایایی ژئومورفولوژیک دامنه در همین سال اول بهره برداری به وضوح دیده می‌شود. در هر حال شرایط توپوگرافی و اقلیمی نواحی کوهستانی زمینه را برای فعالیتهای فرایندهای ژئومورفیک و تکامل ناهمواری فراهم می‌کند ولی آنچه در این میان اهمیت دارد، حساسیتی است که این نواحی به تغییرات محیطی نشان می‌دهند (Vanacker et al., 2003). هدف این مقاله تشریح روابط متقابل رسوبات، اشکال و فرایندهای دینامیکی در دامنه‌های پوشیده از نهشته‌های آواری کوتاه‌تری و تعیین عوامل کنترل‌کننده ناپایداری‌های دامنه‌ای در اینگونه دامنه‌ها است. بنابراین انجام کارهای میدانی و تفسیر نقشه‌ها و تصاویر جهت نیل به اهداف خاص این تحقیق به شرح زیر بوده است:

۱) تشریح وضعیت ژئومورفولوژیکی دامنه‌های پوشیده از نهشته‌های آواری کوتاه‌تری با لحاظ نمودن اضمحلال تدریجی این نهشته‌ها، از طریق توصیف ویژگی‌های رسوبی و ژئومورفولوژیکی در فواصل مختلف از منبع تدارک رسوب.

۲) مشخص نمودن رسوب شناسی نهشته‌های آواری کوتاه‌تری از طریق تعیین منبع رسوب و مکانیسم‌های حمل نهشته‌ها.

۳) بررسی ساختار و فرایندهای فعال در رسوبات زیر نهشته‌ها و آثار آن در دینامیک سطح دامنه‌ها.

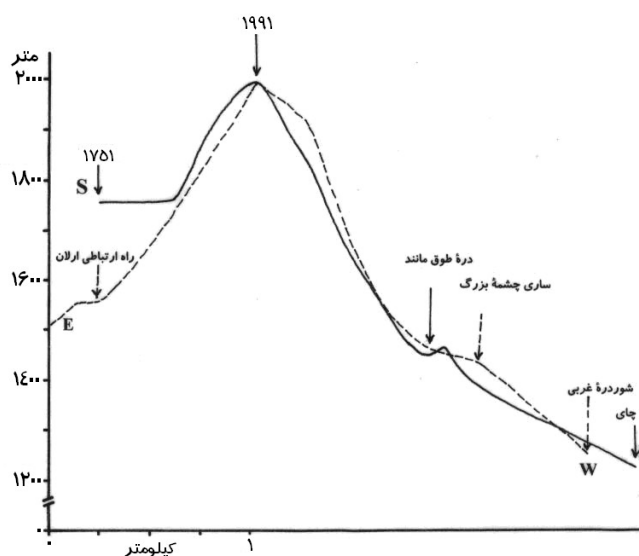
۴) ارائه مدل مفهومی از سیستم ژئومورفیک دامنه‌های پوشیده از نهشته‌های آواری و اشکال حاصله که می‌تواند برای تفسیر محیط‌های پریگلاسیری زمان‌های گذشته مورد استفاده قرار گیرد.

۵) ارزیابی ناپایداری‌های دامنه‌ای و عوامل تاثیر گذار در تشدید آنها بویژه آثار فعالیت‌های انسانی در ایجاد این ناپایداری‌ها.

منطقه مورد مطالعه

الف) توپوگرافی

کوه گچی قلعه‌سی با ارتفاع ۱۹۹۱ متر مهم‌ترین عارضه منطقه مورد مطالعه است و راه ارتباطی روستای ارلان در بخشی از مسیر خود این عارضه مهم را دور زده است (شکل ۱). این کوه در منتهی الیه شمالی واحد فلات شمال میشوداغ قرار گرفته و گفته می‌شود نقش مهمی در حفظ توپوگرافی فلات در این بخش از دامنه شمالی میشوداغ دارد، به طوری که در هیچ بخشی از دامنه شمالی میشوداغ واحد فلات به این صورت شکل اولیه خود را حفظ نکرده است (خیام و مختاری، ۱۳۸۰: ۵۱). دامنه‌ای تند و نسبتاً پرشیب دو واحد دشت و فلات را به همدیگر پیوند داده است. دامنه مذکور که در شمال خود به بستر گسترده رودخانه قره چای و رأس مخروط افکنه کشکسرای مشرف است (شکل ۲)، دارای نیمرخ بسیار نامنظم بوده و دره‌ها و آبکنده‌های متعددی در سطح آن وجود دارند که از جنوب به شمال کشیده شده‌اند (شکل ۱). تنها بخشی از این دامنه دارای نیمرخ نسبتاً منظم است و از عوارض فوق بر روی آن خبری نیست. اتفاقاً اهالی منطقه در گذشته با درک درست از ویژگی‌های توپوگرافیکی این بخش از دامنه از روی آن عبور می‌کردند و جاده روستایی ارلان نیز از همین قسمت عبور می‌کند. در سطح فلات نیز عوارض بر هم زننده یکنواختی فلات به حداقل می‌رسد. همانطور که در شکل ۳ دیده می‌شود، وجود دره‌ای طوق مانند در پای کوه گچی قلعه‌سی نوعی ناهماهنگی را در نیمرخ توپوگرافیکی و ارتباط کوه با دامنه‌های مجاور فراهم آورده است. توپوگرافی بدلندی دامنه‌های متشکل از رسوبات میوسن و توپوگرافی موجدار دامنه‌های پوشیده از نهشته‌های آواری کواترنری از ویژگی‌های قابل توجه منطقه مورد مطالعه است.

شکل ۲: نیمرخ‌های توپوگرافی از کوه گچی قلعه‌سی و دامنه‌های مجاور آن

(ب) زمین شناسی

برونزد رخساره‌های مختلفی از رسوبات میوسن زیرین و میانی در دامنه شمالی میشوداغ به همراه ویژگی‌های خاص این رسوبات در شمال غرب ایران شرایط خاصی را از نظر ژئومورفیکی ایجاد کرده است. این رسوبات در محدوده مورد مطالعه به صورت تناوبی از مارن قرمز، کنگلومرا، ماسه سنگ همراه با گچ است که ستبرای آن تا ۱۰۰ متر می رسد (سازمان زمین شناسی کشور، ۱۳۷۳).

استوک گچی قلعه سی که سنگ‌های سازنده آن ترکیبی از داسیت، تراکیت و تراکی داسیت با بافت پورفیری با زمینه دانه‌ای می باشد، اختلاف لیتولوژیکی زیادی را با تشکیلات اطراف آن پدید آورده، به طوری که اختلاف ارتفاعی در حدود ۵۰۰ متر بین قله کوه گچی قلعه سی و فلات اطراف آن دیده می شود (شکل ۲).

شکل ۳: تصویر هوایی از منطقه و گستره نهشته‌های آواری پوششی به همراه سایر پدیده‌های موجود

مشاهدات میدانی نشان داد که برخلاف اطلاعات نقشه زمین‌شناسی ۱:۱۰۰۰۰۰ منطقه که رسوبات اطراف کوه گچی قلعه سی را کلا رسوبات میوسن ذکر کرده، به جز در جنوب کوه، سطح دامنه‌ها پوشیده از عناصر منفصل (عمدتا درشت‌دانه) می باشد (شکل ۱) که در بخش‌های کم‌شیب بویژه در دامنه‌های شرقی و غربی لایه‌ای از خاک، سطح آنها را پوشش داده

است. این لایه، که سن آن نسبت به لایه‌های زیرین بسیار جوان است، به صورت زرهی جلو هوازگی و فرسایش لایه‌های نامقاوم رسوبات میوسن به وسیله آب‌های سطحی را سد کرده است. این عناصر که به احتمال زیاد در اواخر پلیستوسن و طول دوره هولوسن بر جای گذاشته شده‌اند، دارای ضخامتی از ۱ تا بیش از ۵۰ متر هستند. در این مقاله از این نهشته‌ها با عنوان نهشته‌های آواری پوششی یاد خواهد شد. گرچه لایه پوششی یاد شده در فصول مرطوب سال به دلیل نفوذ پذیری زیاد زمینه را برای پدیده کارستی شدن مارن‌های زیرین و همچنین حرکت توده‌ای دامنه‌ها (بدون برهم خوردن ساختمان آن) فراهم می‌کند، ولی آثار این فرایند در سطح دامنه که پوشیده از نهشته‌های آواری چندان محسوس نیست. البته شواهد موجود نشانگر آثاری از وقوع حرکات توده‌ای شدید در گذشته‌ای نه چندان دور (همزمان با دوره‌های سرد هولوسن) نیز هست. بر این اساس می‌توان گفت که کل دامنه‌های محدوده مورد مطالعه در گذشته تا حدی از درجه‌ای از ناپایداری برخوردار بوده‌اند، ولی آنچه که در حال حاضر به صورت نسبی می‌توان طرح نمود این است که بخش‌های نسبتاً پایدار دامنه‌ها با رسوبات جوان کواترنری و قسمت‌های ناپایدار آنها با رسوبات میوسن مطابقت دارد. جاده ارتباطی روستای ارلان از یکی از همین قسمت‌های نسبتاً پایدار عبور می‌کند.

پ) ژئومورفولوژی

سیمای ژئومورفیکی محدوده مورد مطالعه از سه عامل زیر تاثیر پذیرفته است:

۱- وجود کوه گچی قلعه‌سی و ویژگی‌های خاص آن

وجود نهشته‌های نامرتب و آواری از جمله ویژگی‌های دامنه‌های کوه گچی قلعه سی و دامنه‌های مجاور آن است که به صورت پوششی بر روی سنگ‌های آذرین خود کوه و رسوبات میوسن دامنه‌های مجاور آن قرار گرفته‌اند. بی تردید وجود این نهشته‌ها در سطح دامنه‌ها با مشخص‌ترین پدیده بخش میانی دامنه شمالی میشوداغ، یعنی استوک گچی قلعه‌سی ارتباط مستقیم دارد (جدول ۱). هوازگی سنگ‌های داسیتی و تراکی داسیتی سازنده کوه و انتقال آنها به پای کوه در اثر مکانیسم‌های ثقلی و در نهایت انباشت انبوهی از واریزه در پای آن، زمینه را

برای فعالیت مکانیسم‌های مرتبط با عناصر اقلیمی از قبیل تشکیل یخچال‌های سنگی (مختاری، ۱۳۸۴) فراهم آورده است. پدیده ای که استوک گچی قلعه‌سی و دامنه‌های اطراف آن را به سبب دارا بودن اشکال ژئومورفولوژیکی متعدد، به محل مناسبی برای مطالعه محیط‌های کواترنری تبدیل کرده است.

جدول ۱: مساحت کوه گچی قلعه سی و عناصر و اشکال حاصل از آن

نوع مواد و شکل	مساحت (Km ²)
سنگ مادر	۰/۷۶
مخروط‌های واریزه	۰/۶۸
نهشته‌های آواری	۲/۰۶
جمع	۳/۵

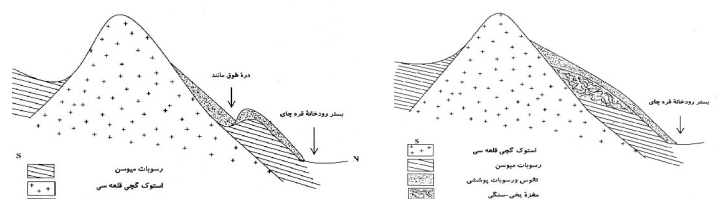
۲- اختلاف لیتولوژی بین سازندهای موجود

همانطور که در شکل ۱ دیده می شود، سنگ‌های آذرین سازنده کوه گچی قلعه سی، رسوبات میوسن و سازندهای سطحی سه تیپ اصلی لیتولوژیکی منطقه را تشکیل می دهند که نقش هر کدام از آنها در شکل دهی سیمای چشم انداز منطقه متأثر از تاریخچه تکاملی آنها و واکنشی است که هر کدام نسبت به آثار هر یک از عوامل آب و هوا، فعالیت زیست‌شناختی و فرایندهای زمین‌شناختی (Nesje, 1996: 37) در طول زمان نشان داده اند. اختلاف مقاومت زیاد سنگ‌های تشکیل دهنده کوه گچی قلعه سی با سازندهای دیگر خود مهم‌ترین عامل در حفظ چشم انداز فلات مانند این بخش از دامنه شمالی میشوداغ است. نقش این کوه را در تدارک نهشته‌های آواری که به صورت یک لایه پوششی، رسوبات نامقاوم میوسن را از قرار گرفتن در معرض هوازگی و فرایندهای هیدرولوژیکی آب‌های سطحی محافظت می نمایند، نمی توان نادیده گرفت چه، با فاصله گرفتن از دامنه‌های استوک گچی قلعه سی و افزایش آسیب‌های وارده به لایه آواری پوششی در اثر فرایندهایی از نوع فرسایش آب‌کندی و وقوع

حرکات توده‌ای شاهد افزایش ضریب تراکم زهکشی و افزایش ناپایداری‌های دامنه‌ای هستیم (شکل ۱ و ۲).

۳- اقلیم کواترنری و تغییرات آن: اشکال موروثی سطح دامنه‌ها و فرایندهای ژئومورفولوژیکی مؤثر در ایجاد آنها.

الف) دره طوق مانند شمال کوه گچی قلعه‌سی: این دره به صورت یک نیم دایره در پایکوه گچی قلعه‌سی واقع شده و هیچگونه خروجی ندارد (شکل ۲). بر اساس نتایج همین پژوهش، در دوره‌های سرد و مرطوب قبل از هولوسن، شدت پدیده ژلیفلاکسیون در دامنه‌های استوک و متلاشی شدن سنگ‌های برونزده، بویژه در دامنه شمالی و در نهایت انباشت این مواد در پای دامنه کوه با ضخامت زیاد، زمینه را برای ایجاد یک یخچال سنگی حاصل از تالوس (Ikeda and Matsuoka, 2002: 145) با مغزه یخی- سنگی فراهم آورده است (شکل ۴ راست).

شکل ۴: مقطع شماتیکی وضعیت پای کوه گچی قلعه سی در آخرین دوره سرد یخچالی پلیستوسن و تشکیل یخچال سنگی (راست) و مقطع شماتیکی از وضعیت فعلی پایکوه و دره طوق مانند (چپ) (مختاری، ۱۳۸۴)

به دنبال تشکیل این مغزه در محل فعلی دره طوق مانند، عناصر فرو افتاده از بالا، بر روی بخش یخ زده همراه با جریان یخچال سنگی خود را به سطح دامنه‌های پایین دست رسانده‌اند. در واقع یخچال سنگی نقش اصلی را در سیستم حمل تالوس ایفا نموده است. پدیده‌ای که در محیط‌های پریگلاسیری کوهستان‌های نیمه‌خشک عمومیت دارد (Schrott, 1996: 161). با شروع دوره هولوسن و گرم شدن هوا- یخ‌های مغزه یخی- سنگی موجود در منطقه رفته رفته

ذوب شده و بر اثر کاهش حجم مواد انباشته شده در امتداد دره فعلی، ارتباط دامنه تغذیه کننده مواد مفصل با دامنه‌های پائین دست قطع شده است (شکل ۴ چپ).

ب) دره‌های پر شده: ضخامت لایه نهشته‌های آواری سطح دامنه‌های متشکل از رسوبات میوسن در بخش‌های مختلف از چند سانتی‌متر تا بیش از ۵۰ متر فرق می‌کند. قسمت‌های ضخیم‌تر در واقع با دره‌های دوره قبل از بجاگذاری رسوبات پوشش مطابقت دارد و در برجستگی‌های بین دره‌ها ضخامت لایه پوششی کمتر است.

پ) دامنه‌های سنگریز ممتد و مخروط‌های واریزه: وجود حجم زیاد عناصر مفصل با منبع تغذیه واحد تا حد زیادی با اقلیم حاکم در گذشته مرتبط است، زیرا فعالیت ذوب و یخبندان امروزی قادر به ایجاد چنین حجم عظیم از مواد انباشته شده در دامنه کوه و همچنین دامنه‌های آن سوی دره طوقی گچی قلعه‌سی نیست. گرچه این فعالیت‌ها امروزه نیز موجبات متلاشی سنگ‌های برونزده در دامنه‌ها را فراهم می‌آورند (مقیم، ۱۳۷۸: ۸۰)، ولی زیربنای این اشکال در دوره‌های گذشته پی‌ریزی شده است.

ت) لغزش‌های دیرینه: بر روی دامنه‌های واقع در آن سوی دره طوق مانند به سمت شمال آثار زخمه لغزش‌هایی دیده می‌شود (شکل ۳) که در زمان فعلی زمینه برای وقوع چنین پدیده‌ای در منطقه فراهم نیست. بررسی‌های دقیق‌تر بر روی یکی از این لغزش‌ها، که بزرگ‌ترین و جدیدترین آنها نیز هست، نشان می‌دهد که این عناصر نه تنها به صورت یک لغزش بین لایه‌های زیرین و بالایی عمل کرده‌اند، بلکه در داخل رسوبات نفوذپذیر نهشته‌های آواری، فرایندهای دیگری غیر از لغزش نیز وجود داشته است. ضخامت زیاد عناصر بجا گذاشته شده در این قسمت، که بالطبع در گذشته بیشتر از امروز بوده، موجب شده تا عکس‌العمل این عناصر درشت دانه به آب و هواهای سرد و مرطوب‌تر هولوسن همانند سازند سنگریز ممتد پایکوه گچی قلعه‌سی باشد. مورفولوژی یکی از زبانه‌های موجود در داخل زخمه لغزش همانند یخچال‌های سنگی است. در حال حاضر نیز همین عناصر مفصل در طول فصل سرد یخ زده و تا اوایل تابستان چشمه ساری چشمه کوچک را تغذیه می‌کنند. لذا می‌توان گفت که این زخمه‌ها نتیجه فرایند لغزش - یخچال سنگی هستند.

قسمت‌های مختلف منطقه، از نظر ژئومورفولوژی رودخانه‌ای ویژگی‌های متفاوتی دارند. این اختلاف بیش از هر چیز متأثر از ویژگی‌های لیتولوژیکی حاکم بر هر کدام از این بخش‌هاست. در دامنه‌های پوشیده از نهشته‌های آواری، شبکه‌ی آبراه‌های مشخصی وجود ندارد که این پدیده با نفوذپذیری و جوان بودن این نهشته‌ها ارتباط مستقیم دارد. این در حالی است که در دامنه‌های متشکل از رسوبات میوسن، آبکندهای فعال و عمیق، مهم‌ترین ویژگی چشم‌انداز به حساب می‌آیند.

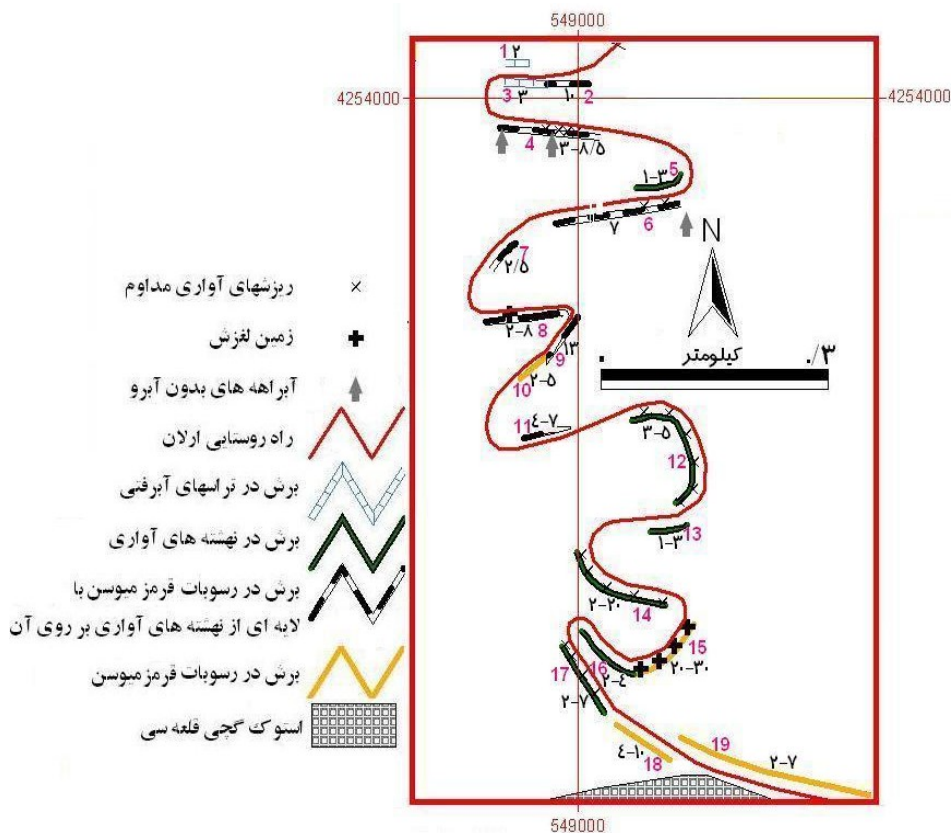
مطالب فوق در واقع سیمای ژئومورفولوژیکی فعلی منطقه را نشان می‌دهد. لذا براساس اطلاعات به دست آمده از منطقه می‌توان گفت که در دوره‌های گذشته مقدار انباشت مواد در سطح دامنه‌های منطقه بیش از امروز بوده است.

مواد و روش‌ها

بازدیدهای مکرر میدانی از قسمت‌های مختلف منطقه مورد مطالعه نشان می‌داد که جنس و ترکیب مواد سازنده نهشته‌های سطحی کوتاه‌تری موجود (قطعه سنگ‌هایی به قطر ۱۰ سانتی متر تا یک متر و عناصر ریزدانه ماسه و رس) بر سطح دامنه‌ها یکسان و همگن بوده و تفاوت‌های آنها فقط از نظر تقدم و تأخر زمان بجاگذاری می‌باشد که نتیجه آن در میزان تکامل خاک در سطح دامنه‌ها متجلی شده است. بر این اساس، محدوده پراکنش این نهشته‌ها به مساحت ۲/۰۶ (جدول ۱) بر سطح دامنه‌ها از روی تصاویر هوایی ۲۰۰۰: ۱ منطقه تعیین گردید (شکل ۳). در کنار اطلاعات به دست آمده از مطالعات میدانی، داده‌های توپوگرافی از نقشه توپوگرافی ۲۵۰۰۰: ۱ کشکسرای، داده‌های زمین شناسی از نقشه زمین شناسی ۱:۱۰۰۰۰۰: امرند، و برخی ویژگی‌های مورفولوژیکی بزرگ مقیاس از عکس‌های هوایی ۲۰۰۰: ۱ سال ۱۳۴۵ و ۴۰۰۰: ۱ سال ۱۳۷۵ استخراج شده است.

با توجه به عبور جاده روستایی ارلان از روی بخشی از دامنه‌های مورد مطالعه، ضخامت و چگونگی استقرار نهشته‌ها بر روی تشکیلات میوسن زیرین و ویژگی‌های ژئومورفیکی مسیر از روی برش‌هایی (ترانشه‌ها) که در طول مسیر جاده ایجاد شده بود، مورد بررسی قرار گرفت

(شکل ۵ و جدول ۲). محل برش‌ها و محدوده آنها و محل وقوع برخی پدیده‌های ژئومورفیک با استفاده از دستگاه موقعیت یاب جهانی^۲ از نوع گارمین^۳ تعیین و به روی نقشه‌های تهیه شده منتقل شده است.

شکل ۵: نقشه ریز پهنه بندی ویژگی‌های ژئومورفیکی طول مسیر راه ارلان در واحد میوسن قرمز، اعداد ۱ تا ۱۹ شماره برش‌ها و اعداد تیره ارتفاع برش را نشان می‌دهند.

2- GPS(global Position system)

3- Garmin

بحث

محقق‌ی به نام آشر (Usher, 2001: 376) ضمن تعریف اجزای یک چشم انداز، عوامل مؤثر در تغییرات چشم اندازها را تحت عنوان مهندسی سیستم معرفی می کند (شکل ۶). همانطور که ملاحظه می شود، نهشته‌های سطحی در میان عوامل تأثیر گذار در تغییر چشم انداز از جایگاه خاصی برخوردارند.

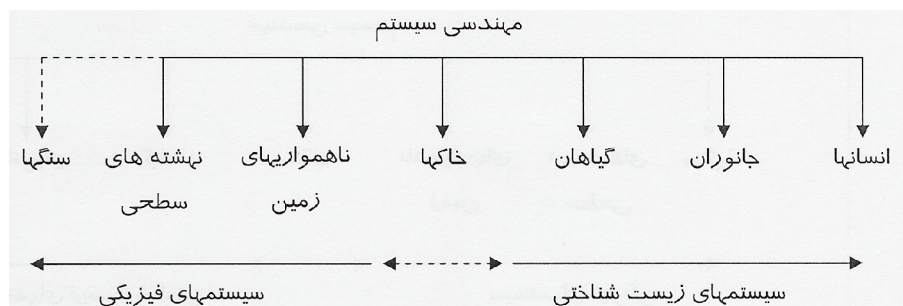
بی تردید نهشته‌های پوششی منطقه مورد مطالعه نیز از این ویژگی برخوردارند. این نهشته‌ها در دوره‌های مرطوب کواترنری با پس خوردن مثبت خود نقش مهمی در افزایش فرسایش و وقوع حرکات توده ای در دامنه‌ها داشته اند، به طوری که آثار و آشفتگی‌های رسوبی حاصل از این حرکات توده ای به وضوح در برش‌های ایجاد شده مسیر راه روستایی ارلان و ایجاد دولین در سطح دامنه دیده می شود (شکل ۷).

جدول ۲: جزئیات ویژگی‌های ژئومورفیکی طول مسیر راه ارلان

ویژگی شماره	طول (متر)	جنس	ارتفاع (متر)	فرایندهای ژئومورفیکی فعال	جنس پی سنگ راه
۱	۳۱	T	۲	SF	RM
۲	۵۴	RM (5m)& DD (5m)	۱۰	SF	RM
۳	۵۸	T	۳	SF	RM
۴	۱۳۵	RM (2-6m)& DD (1-2.5m)	۱-۸/۵	SSF&RSRE	RM
۵	۶۵	DD	۱-۳	SF & RSRE	RM
۶	۱۶۸	(Alternation of RM (3m)& DD (4m)	۷	SF & RSRE	RM
۷	۴۹	RM (2m)& a mantle of DD (0.5m)	۲/۵	SSE	RM
۸	۱۱۷	Alternation of RM (2-5m)& DD (2-5m)	۲-۸	L/MF, SF & RSRE	RM
۹	۶۳	RM (10.5m)& DD (2.5m)	۱۳	SF & RSRE	RM
۱۰	۵۰	RM	۲-۵	SF & RSRE	RM
۱۱	۴۴	RM (2-4m)& MDD (0.5-1m)	۲-۴	SF & RSRE	RM

RM	SF & RSRE	۳-۵	DD	۱۷۵	۱۲
RM	SF & RSRE	۱-۳	DD	۵۱	۱۳
RM	SF & RSRE	۲-۲۰	DD	۱۴۱	۱۴
RM	L/MF	۲۰-۳۰	RM	۱۰۲	۱۵
RM	SF & RSRE	۲-۴	DD	۹۰	۱۶
RM	SF	۲-۷	DD	۹۷	۱۷
RM	SF	۲-۱۰	RM	۸۵	۱۸
RM	SF	۲-۷	RM	۲۶۲	۱۹

T: تراس رودخانه‌ای (آبرفت): RM رسوبات میوسن قرمز (مارن، ماسه سنگ و کنگلومرا همراه با گچ)، DD: نهشته‌های آواری، SF: ریزش‌های کناری، SSF: ریزش‌های کناری شدید، RSRE: فرسایش شیاری شانه‌های راه، SSE: فرسایش شیاری خفیف، L/MF: وقوع زمین لغزش به همراه جریان گلی، RSL: آبگرفتگی سطح راه، L: روان شدگی، CDD: نهشته‌های آواری درشت دانه، MDD: پوششی از نهشته‌های آواری

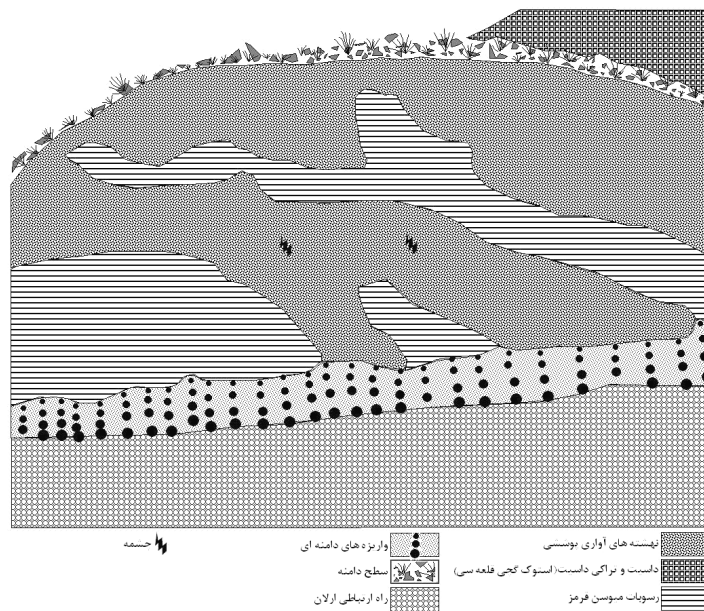

شکل ۶: نمایش نموداری حساسیت چشم انداز. اجزای مختلف چشم انداز در سطر میانی نمودار نشان داده شده اند. این اجزا در پائین نمودار با دو سری عمده از سیستم‌ها که واکنش متقابل شدیدی با خاک دارند، در ارتباط گذاشته شده اند. تظاهر اثر هر یک از این اجزاء در چشم انداز می تواند سیستم را به اصطلاح مهندسی (Engineer) کند و آن را شکل دهد. (Usher, 2001: 376).

با توجه به حاکمیت شرایط گرم‌تر و خشک‌تر در دهه‌های اخیر نسبت به دوره‌های سرد و مرطوب هولوسن و پلئستوسن در منطقه مورد مطالعه و نواحی مجاور آن، نقش این نهشته‌ها به صورت پس خوردن منفی ظاهر شده و همانطور که قبلاً نیز اشاره شد، در دامنه‌های پوشیده

از این نهشته‌ها، فرایند فرسایش نسبت به دامنه‌های بدون پوشش واقع در محدوده مورد مطالعه فعالیت چندانی ندارد. در سیستم‌های ناپایدار دامنه‌ای مناطق نیمه خشک، رفتارهای نوسانی بارش آثار شگرفی بر عملکرد سیستم دارد (Carnicelli et al., 2009: 553) لذا، هر گونه تغییر در میزان بارندگی مناطقی از این قبیل، می‌تواند سیستم دینامیکی منطقه را دگرگون سازد. در شرایط فعلی آب‌های نفوذ یافته از سطح دامنه‌های پوشیده از نهشته‌های آواری، از طریق آبروهای کارستی واقع در سطح رسوبات میوسن زیر این نهشته‌ها به طرف پائین دست دامنه هدایت می‌شوند. آب‌های هدایت شده در این مجراهای زیر زمینی حاوی مقدار زیادی بار رسوبی هستند (شکل ۸) که در نهایت به فروریزی سقف این مجراها انجامیده و مورفولوژی موجودی را در سطح دامنه به وجود می‌آورد. بی‌تردید اگر ابعاد این فرایند بزرگ‌تر باشد، به ایجاد آبکندها و در نهایت تشکیل بدلند می‌انجامد.

در بخش‌های قبلی مقاله سعی شد تا با ارائه اطلاعاتی در مورد سیستم ژئومورفولوژیکی دامنه‌های مورد مطالعه از طریق ارزیابی ویژگی‌های زمین‌شناختی و ژئومورفولوژیکی، بر معلومات سیستم‌های کوهستانی افزوده شود. تردیدی نیست که منشا تمامی نهشته‌های آواری محدوده مورد مطالعه از استوک گچی قلعه سسی است و این کوه تنها منبع تدارک‌کننده نهشته‌های دامنه‌ای در گذشته بوده است. در جاهایی که سنگ مادر همانند آنچه که در منطقه مورد مطالعه دیده می‌شود، به وسیله پوششی از عناصر هوازده پوشیده شده است، یکی از این دو وضعیت را خواهیم داشت (Schoenbohm et al., 2004: 385): یا میزان هوازدگی در حال حاضر بیش از مقادیر فرسایش و حمل است و یا این وضعیت در گذشته در منطقه وجود داشته است و به عبارتی چشم انداز موروثی است. وضعیت حاکم بر منطقه مورد مطالعه از نوع اخیر است و نهشته‌های پوششی آن از نوع موروثی هستند که ارتباط آنها با منبع قطع شده است. در همین حال، این محدوده یکی از حساس‌ترین و فعال‌ترین واحدهای ژئومورفیکی دامنه شمالی میشوداغ است که عوامل زیر در آن نقش دارند:

شکل ۷: آثار و آشفتگی‌های رسوبی حاصل از حرکات توده ای در برش‌های ایجاد شده مسیر راه روستایی ارلان: شکل بالا تصویر برش و شکل پائین شکل شماتیکی ترسیم شده از روی تصویر بالا را نشان می دهد.

شکل ۸: دهانه تعدادی از کانال‌های زیرزمینی ظاهر شده پس از ایجاد برش و ترانشه در طول مسیر راه روستایی ارلان

- ۱- ماهیت رسوبات قرمز رنگ میوسن (تناوبی از مارن، ماسه سنگ و کنگلومرا) با مقاومت کم و حساسیت آنها در برابر عمل آب‌های سطحی
- ۲- عوامل اقلیمی (بارش سالانه، تبخیر و تعرق و دما)، که مستقیماً بر هوازدگی و مقادیر فرسایش و همچنین پوشش گیاهی و تراکم آن تأثیر می‌گذارند.
- ۳- دینامیک ناهمواری (تحت تأثیر مقادیر فرسایش بر روی نهشته‌های میوسن، حرکت توده‌ای مواد و احتمالاً مقادیر بالآمدگی در اثر عمل گسل‌های منطقه) که تغییراتی را در شیب سطوح دامنه‌ای، الگوهای جریان و در نهایت مقادیر فرسایش موجب می‌شود (شکل ۹).
- ۴- وجود و تراکم پوشش گیاهی که خود متأثر از ترکیب و ضخامت دامنه‌های پوشیده از نهشته‌های کواترنری است. اثر این عامل بر روی دامنه‌های با برونزد رسوبات میوسن ناچیز است.
- ۵- پراکندگی و ضخامت نهشته‌های آواری به صورت پوششی بر روی رسوبات میوسن که در مواردی نقش محافظ را برای لایه‌های زیرین میوسن فراهم می‌کنند و در مواردی دیگر زمینه

دینامیک بیشتر دامنه را از طریق نفوذ دادن آب به لایه‌های زیرین و در نهایت حرکات توده ای فراهم می آورند.

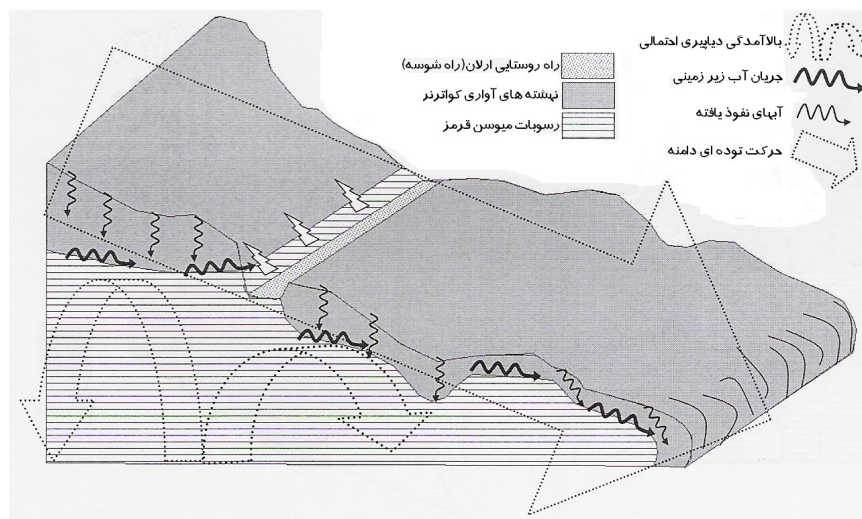
ضخامت لایه نهشته‌های کواترنری در منطقه مورد مطالعه خود تابعی از عوامل مختلف است (شکل ۱۰):

۱- نسبت بین مقادیر تغذیه نهشته‌های سطحی کواترنری (هوازدگی سنگ مادر) و مقادیر فرسایش در طولانی مدت. همانطور که در شکل‌های ۴ و ۱۰ دیده می شود، ارتباط این نهشته‌ها با منبع تدارک کننده آنها قطع شده است.

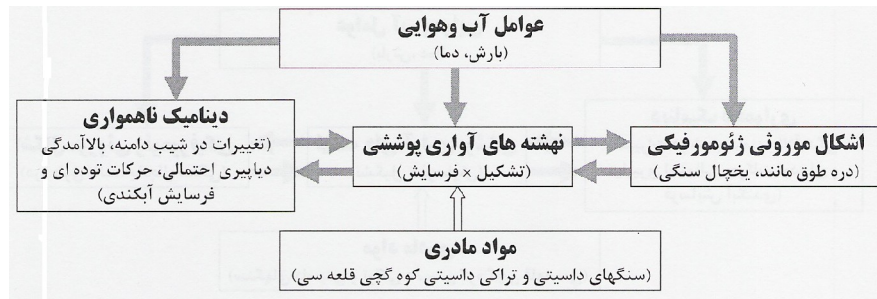
۲- دینامیک دامنه در اثر حرکات توده ای و انتقال بخشی از عناصر پوششی در ترکیب این حرکات به طرف پایین دست دامنه.

۳- مدت زمان صرف شده از زمان شروع ایجاد پوشش آواری تا تجزیه و هوازدگی بخشی از آنها و تشکیل خاک.

۴- عملکرد اشکال موروثی ژئومورفیکی از قبیل نقش یخچال‌های سنگی در محافظت از مجموعه آواری پای کوه گچی قلعه‌سی (مختاری، ۱۳۸۴) و یا تشدید دینامیک ناهم‌واری.

شکل ۹: مدلی از فرایندهای فعال و دینامیک دامنه‌های مورد مطالعه

شکل ۱۰: عوامل مؤثر در تشکیل و فرسایش نهشته‌های آواری کواترنری در منطقه مورد مطالعه

ثبات ضخامت نهشته‌ها در طول زمان هنگامی امکان پذیر است که بین تدارک عناصر و مقادیر فرسایش آنها نوعی موازنه برقرار باشد (Bruthans et al, 2008: 21). به نظر می رسد این موازنه در دوره هولوسن و بدنبال تشکیل دره طوق مانند پای کوه گچی قلعه سی به نفع فرسایش نهشته‌های سطحی دامنه‌ها تغییر کرده است، به طوری که هیچگونه تدارکی از طرف کوه گچی قلعه سی در محدوده نهشته‌های آواری صورت نمی گیرد و عناصر هوازده به صورت مخروط‌های واریزه در پای کوه و دره طوق مانند پای کوه انباشته می شوند. با توجه به مشاهدات میدانی، بخش اعظم مواد تشکیل دهنده نهشته‌های آواری از قطعه سنگ‌های همجنس با سنگ‌های سازنده استوک گچی قلعه سی هستند که در اثر عوامل هوازده‌گی از بدنه اصلی جدا و توسط مکانیزم‌های حملی از قبیل یخچال‌های سنگی و حرکات توده ای به فواصل دورتری از بدنه اصلی کوه منتقل شده اند. البته باید در نظر داشت که پوشش‌های آواری خود یکی از شاخص‌های مهم در تعیین فرایندهای حمل این گونه نهشته‌ها به شمار می آیند (Hambrey et al., 2009: 2378).

نهشته‌های آواری کواترنری حکم محافظ را برای رسوبات میوسن در مقابل عمل آب‌های سطحی دارند. نهشته‌های آواری فعلی موجود در روی دامنه مشرف به رودخانه قره چای (شکل ۳) در واقع باقی مانده گستره بزرگی از این نهشته‌ها هستند که تقریباً در تمام سطح دامنه وجود داشته اند. وجود آثاری از این نهشته‌ها در کف دره‌های ناحیه مزبور نشان می دهد که زمان زیادی از تخلیه آنها از سطح رسوبات میوسن نمی گذرد.

راه روستایی ارلان بر روی بخشی از همین باقی مانده نهشته‌های آواری جای گزیده است. دلیل استمرار وجود این نهشته‌ها در محل مسیر جاده چیزی جز ضخامت زیاد این نهشته‌ها نیست. این بخش را باید پایدارترین بخش این واحد به شمار آورد و جایگزینی راه ارلان بر روی این قسمت قطعا یا از روی تدبیر و یا ناچاری بوده است. نهشته‌های آواری فوق در واقع بر روی توپوگرافی قبل از بجا گذاری این نهشته‌ها استقرار یافته اند، بنابراین وجود تغییراتی در ضخامت آنها در قسمت‌های مختلف سطح دامنه عادی است.

حساسیت بسیار بالای مارن‌های موجود در ترکیب سازند زمین شناسی منطقه، به عمل آب‌های سطحی و فرایند انحلال از جمله زمینه‌های ناپایداری دامنه‌ها در این واحد است، به طوری که به شدت موجب افزایش تراکم شبکه آبراه‌ای در بخش‌های عاری از پوشش نهشته‌های آواری شده (شکل ۱) و در بخش‌های زیر پوشش، اثر فرایند انحلال در زیر نهشته‌های آواری، به صورت ایجاد فروافتادگی‌هایی در سطح دامنه ظاهر شده است. گرچه در ظاهر امر بخش پوشیده از نهشته‌های آواری دامنه پایدار به نظر می رسد، ولی پیشروی زبانه‌ای از تشکیلات این بخش به داخل رودخانه قره چای نشانگر دینامیک بالای این بخش از دامنه می باشد (شکل ۹). به طوری که آثار پیشروی مداوم این سازندها به صورت ریزش‌های توده ای عناصر به داخل رودخانه قره چای در طول سال بدون وجود هر گونه عامل دیگری قابل مشاهده است. در واقع هدایت آب‌های سطحی به لایه‌های زیرین میوسن توسط نهشته‌های آواری، موجبات اشباع سازند زیرین مارنی و حرکت توده ای بطنی آن را به دنبال دارد. مورفولوژی موجودار سطح این بخش از دامنه (شکل ۳) نیز مؤید این مساله است.

تغییرات ایجاد شده توسط مردم و پیامدهای آنها در ایجاد مخاطرات طبیعی از جمله مواردی است که کمتر بدان پرداخته شده است (Vanacker et al., 2003) و در منطقه مورد مطالعه نیز ما شاهد چنین اتفاقی هستیم. با عنایت به حساسیت ذاتی این واحد به فرایندهای ژئومورفیکی و تعریض و مرمت جاده ارلان بدون توجه به این حساسیت‌ها، در سال اول بهره برداری از آن یعنی سال ۱۳۸۷ شاهد وقوع زمین لغزش‌هایی در طول مسیر جاده بودیم (شکل ۱۱) و همین، مؤید تئوری افزایش زمین لغزش‌ها در اثر اعمال انسانی مثل راهسازی، در کنار سایر فعالیت‌ها

از قبیل جنگل زدایی، تراس بندی و فعالیت‌های کشاورزی است (Barnard et al., 2001: 22). در منطقه مورد مطالعه، برداشته شدن لایه محافظ سطحی از یک سو و تعمیق ترانشه‌ها جهت کاهش هرچه بیشتر شیب راه، مهم‌ترین علت وقوع این لغزش‌ها بوده است. اثر استقرار راه بر روی رسوبات میوسن تنها به این ختم نمی‌شود، بلکه تمرکز آب‌های سطحی در روی دامنه‌ها خود زمینه را برای فرسایش شیاری و سپس آب‌کندی در کناره‌های جاده فراهم نموده است.

نتیجه‌گیری

ویژگی‌های ژئومورفیکی دامنه‌های مورد مطالعه تحت تاثیر و کنترل نهشته‌های آواری کواترنری می‌باشند. محدوده زمین‌های بدلندی و شیب‌های تند دامنه‌ای با برونزد رسوبات میوسن مطابقت دارد و دامنه‌های ملایم و نسبتاً پایدار با محدوده نهشته‌های پوششی منطبق است. عامل تحریک کننده ناپایداری دامنه‌ای در منطقه مورد مطالعه در حال حاضر، عملکرد مردم و تغییرات بالقوه اقلیمی (افزایش رطوبت) می‌باشد. ولی در این بین نباید از آثار حرکات تکتونیک و دینامیک دیابیری داخلی رسوبات میوسن غافل بود چرا که وجود پشته‌های فشاری در فاصله‌ای نه چندان دور از منطقه مورد مطالعه اثبات شده است (مختاری و نیکجو، ۱۳۸۶).

شکل ۱۱: زمین لغزش کنار راه روستایی ارلان

ویژگی‌های ژئومورفیکی دامنه‌های مورد مطالعه نشانگر حساسیت فوق العاده این دامنه‌ها در مقابل عوامل تاثیرگذار در تغییرات چشم انداز است، به طوری که پویایی هر یک از این عوامل قادر است تعادل ژئومورفیکی موجود را برهم بزند. باز سازی و مرمت راه روستایی ارلان نمونه ای از این نوع است که نتیجه آن افزایش ناپایداری‌های دامنه ای در طول مسیر است. وضعیت ژئومورفولوژیکی منطقه نشان می دهد که در گذشته نیز عوامل دیگری مثل تغییرات اقلیمی نقش مهمی در دینامیک منطقه ایفا نموده‌اند.

بر این اساس، نهشته‌های آواری کواترنری علاوه از این که خود معلول تعامل عوامل ژئومورفیکی و تغییرات آن هستند، دارای نقشی تعیین کننده در سیمای ژئومورفیکی منطقه نیز هستند. این نهشته‌ها در دوره‌های مرطوب اقلیمی با پس خوردن مثبت خود و از طریق نفوذ دادن آب‌های سطحی و ایجاد نوعی فرسایش کارستی بر روی رسوبات میوسن زیرین زمینه لغزش و ایجاد دولین را در سطح دامنه فراهم آورده اند. نقش این نهشته‌ها در سال‌های اخیر به صورت پس خوردن منفی ظاهر شده است و در دامنه‌های پوشیده از این نهشته‌ها، فرایند

فرسایش نسبت به دامنه‌های بدون پوشش واقع در محدوده مورد مطالعه فعالیت چندانی ندارد. با این وجود، تجربه مرمت و تعریض راه روستایی ارلان نشان داد که حساسیت منطقه در مقابل عوامل تحریک کننده بسیار زیاد است، لذا، بهره برداری و دستکاری این گونه دامنه‌های حساس همانطور که رویک و همکاران تاکید نموده اند (Rupke et al., 2007) می بایست بر ارزیابی صحیح از شرایط فیزیکی، هیدرولوژیکی، لیتولوژیکی و مکانیک خاک استوار باشد. نوع واکنش ژئومورفیکی مورد اشاره در این مقاله به آثار دستکاری مردم بر روی فرایندهای سطح زمین، شاید زمینه‌ای برای طرح موضوع تغییرات ژئومورفیکی جهانی در کنار تغییرات اقلیمی باشد. بنابراین ملاحظات در مورد فرایندهای ژئومورفیکی آینده می بایست علاوه بر لحاظ تغییرات اقلیمی، تغییرات ژئومورفیکی را نیز مد نظر قرار دهند.

منابع

- ۱- خیام، م. مختاری، د، (۱۳۸۰)، «استوک گچی قلعه‌سی و اثر آن در مورفولوژی دامنه‌های اطراف آن»، *مجله فضای جغرافیایی*، شماره ۳، صص ۵۴-۴۱. دانشگاه آزاداسلامی اهر.
- ۲- سازمان زمین شناسی کشور، (۱۳۷۳)، «نقشه زمین شناسی به مقیاس ۱:۱۰۰۰۰۰: ۱ مرنده».
- ۳- مختاری، د، (۱۳۸۴)، «وقوع یخچال سنگی هولوسن در پای کوه گچی قلعه سی و اهمیت آن در شکل گیری چشم انداز پریگلاسیری منطقه»، *مجموعه مقالات چهارمین کنفرانس زمین شناسی مهندسی و محیط زیست ایران*. صص ۱۰۳۷-۱۰۲۴.
- ۴- مختاری، د؛ نیکجو، م، (۱۳۸۶)، «اسارت رودخانه و آثار آن در سیستم رودخانه‌ای، مطالعه موردی: رودخانه باغلار در دامنه شمالی میشوداغ (شمال غرب ایران)»، گزارش طرح تحقیقاتی، دانشگاه تبریز.
- ۵- مقیمی، الف، (۱۳۷۸)، «مطالعه تطبیقی تغییرات اقلیمی با تغییرات ژئومورفولوژی معاصر، مورد ایران»، *پژوهش‌های جغرافیایی*، شماره ۳۷، صص ۷۵-۸۷.

- 6- Barnard, P.L., Owen, L.A., Sharma, M.C., Finkel, R.C., (2001), "Natural and human-induced landsliding in the Garwhal Himalaya of northern India", *Geomorphology* 40, 21–35.
- 7- Bruthans, J., Filippi, M., Asadi, N., Zare, M., Šlechta, S., Churčkov?, Z., (2008), "Surficial deposits on salt diapirs (Zagros Mts. and Persian Gulf Platform, Iran): Characterization, evolution, erosion and influence on landscape morphology", *Geomorphology*, Accepted manuscript.
- 8- Carnicelli, S., Benvenuti, M., Ferrari, G., Sagri, M., (2009), "Dynamics and driving factors of late Holocene gullying in the Main Ethiopian Rift (MER)", *Geomorphology*, V. 103, 541-554.
- 9- Eaton, L.S., Morgan, B.A. Kochel, R.C., and Howard, A.D. (2003), "Quaternary deposits and landscape evolution of the central Blue Ridge of Virginia", *Geomorphology*, V. 56, p. 139-154,
- 10- Hambrey, M.J, Quincey, D.J., Glasser, N., Reynolds, J.M., Richardson, S.D. and Clemmens, S. (2009), "Sedimentological, geomorphological and dynamic context of debris-mantled glaciers, Mount Everest (Sagarmatha) region, Nepal", *Quaternary Science Reviews*, V. 27, p. 2361- 2389.
- 11- Ikeda, A., Matsuoka, and N., (2002), "Degradation of talus-derived rock glaciers in the upper Engadin, Swiss Alps", *Permafrost and Periglacial Processes*, Vol. 13. P. 145-161.
- 12- Luginbuehl, M., Eberhardt, E. & Thuro, K., (2002), "Primary sliding mechanisms in dipping interbedded conglomerates and marls", In: J. Ryb?r, J. Stemberk and P. Wagner, A.A. Balkema (eds.). Proceedings of the 1st European Conference on Landslides, Prague, Lisse, 387-392.
- 13- Mather. A.E., Stokes, M. & Griffiths, J.S., (2002), "Quaternary landscape evolution: A framework for understanding contemporary erosion, SE Spain", *Land Degradation & Management*, 13, 1-21.

- 14- Nesje, A., (1996), "Geological indicators of rapid environmental change: Glacier fluctuations and avalanche activity", in: A. R. Berger and W. J. Iams (eds). *Geo Indicators*. A. A. Balkema Pub. P.31-46.
- 15- Remondo J., Soto J., Gonz?lez D?ez A., D?az de Ter?n, J. R., Cendrero A., (2005), "Human impact on geomorphic processes and hazards in mountain areas in northern Spain", *Geomorphology*, 66, 69-84.
- 16- Rupke, J., Huisman, M., Kruse, H. M. G., (2007), "Stability of man-made slopes", *Engineering Geology*, V. 91, Issue 1, P. 16-24.
- 17- Schoenbohm, L. M., Whipple, K. X., Burchfiel, B. C., and Chen, L., (2004), "Geomorphic constraints on surface uplift, exhumation, and plateau growth in the Red River region, Yunnan Province China", *Geological Society of America Bulletin* 116, pp. 895-909.
- 18- Schrott, L., (1996), "Some geomorphological- hydrological aspects of rock glaciers in the Andes (San Juan, Argentina)", *Z. Geomorph.* N. F., Suppl. Bd. 104. P. 161-173.
- 19- Thomas, M.F.T. and Simpson, I.A., (2001), "Landscape Sensitivity: Principles and Applications in Northern Cool Temperate Environments", *Catena* 42, 81-386.
- 20- Usher, M. B., (2001), "Landscape sensitivity: From theory to practice", *Catena*, Volume 42, Number 2, pp. 375-383.
- 21- Vanacker, V., Govers, G., Poesen, J., Deckers, J., Dercon, G., Loaiza, G., (2003), "**The impact of environmental change on the intensity and spatial pattern of water erosion in a semi-arid mountainous environment**", *Catena*, 51: 329 – 347.